

ОСОБЛИВОСТІ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВИТРАТ НА ВІДРЯДЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ТУРФІРМИ

Ткаченко А.О.

Науковий керівник – ст. вик. каф. «Обліку, аналізу і аудиту», канд. екон. наук

Башинська І.О.

Туристські організації, мабуть, частіше за інших стикаються з відрядженнями, адже традиційно коло їх співпраці досить широке, причому як на Україні, так і за кордоном. За родом своєї діяльності вони часто беруть участь у різних виставках, рекламних турах, знайомляться з новими маршрутами і готелями, ведуть переговори і таке інше.

Як правило, фірма оплачує вартість участі в рекламному турі безпосередньо організатору, тому ця сума не виставляється працівником до компенсації. Не виключено також, що роботодавець без участі організатора або командировочного купить квитки (якщо поїзд не входить у вартість інфотуру) або оплатить інші витрати. Тому необхідно проводити чітку паралель між витратами на відрядження (відшкодуванням витрат, понесених безпосередньо відрядженим працівником) і власними витратами турфірми.

Наприклад, для того, щоб платнику податку на прибуток визнати власні витрати придатними для податкового обліку, потрібно пред'явити первинні документи, що підтверджують факт понесення таких витрат. Для відрядних витрат цього недостатньо. Для того, щоб включити добові в податкові витрати, обов'язково має бути наказ про відрядження і деякі, прямо не названі в пп. 140.1.7 ПКУ, підтверджуючі документи. Роль останніх можуть виконувати документи, що засвідчують факт перебування працівника у відрядженні, а саме: квитки, квитанції, рахунки за проживання та інше. А якщо поїздка відбулася в країну, в'їзд на територію якої дозволений тільки по візі, в закордонному паспорті або документі, що його заміщає, повинна стояти відмітка прикордонників. Без цих документів виплачені добові не тільки не підуть до податкових витрати, але й повною сумою стануть оподатковуваним доходом працівника.